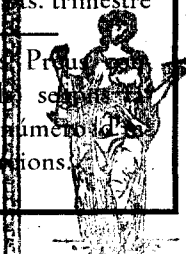

ESQUERRA

REDACCIÓ:
Màrtirs de Jaca, 9
PÚBLICA

SUBSCRIPCIÓ:
1'75 pes. trimestre

ANUNCIOS:
Preu convencional segons
manera i nombre de
seccions.

PREU: 100 centims.

OLOI

ANY I - NÚMERO 17

OLOI, 13 D'OCTUBRE DEL 1934

PREU: 100 centims.

Allò que no pot suprimir-se

per A. ROVIRA i VIRGILI

S'alcen ja veus que demanen la supressió de l'Estatut de Catalunya. Aquestes veus d'odi no haurien de trobar cap ressò en els qui declaren que respectaran, per damunt de tot, la Constitució i l'Estatut.

Si en nom de la legalitat vigent avui poden ésser aplicades penes a uns homes, la mateixa legalitat impedeix que les institucions autonòmiques siguin esborrades. La revisió de la Constitució d'Espanya i la de l'Estatut de Catalunya tenen llurs tràmits ben marcats. Prescindir d'aquests tràmits equivaldria a sortir-se de la llei. I els qui procedeixen ara a punir un esforç extraconstitucional, per idealista que sigui, han de subjectar-se sens dubte a les prescripcions legals.

Suprimir l'autonomia limitada que s'havia aconseguit, i esborrar el text de l'Estatut seria feina fàcil, en les presents circumstàncies, per als qui tenen a llur abast els ressorts del poder públic. Allò que no pot suprimir-se, allò que no ha suprimit ningú, allò que ningú no suprimirà és la realitat de Catalunya.

* * *

En les hores de dolor, la realitat de Catalunya es fa tant vistent com en les hores d'alegria. Els que estimen Catalunya i els que l'odien, els que la beneeixen i els que la maleeixen, els catalanistes i els anticatalanistes, tots, cadascú, a llur manera, reconeixen, afirmen i proclamen aquesta realitat d'un poble. Varien, discrepen i de vegades topen les definicions del fet català. Però el fet, ningú no té dret a negar-lo.

Ací hi ha un poble amb un temperament i una personalitat i una ànima. Tindrà defectes i virtuts; tindrà errors i encerts. Però el poble català és una realitat viva i indestructible. Si el brancatge pot ésser podat i la soca destralejada, les rels profundes que estan en contacte directe amb la terra mare són immortals. Per això quan Catalunya cau, per culpes pròpies o per culpes d'altres, és tan injust com inútil l'intent de voler aprofitar la caiguda per convertir-la en anorreament.

* * *

Els tradicionalistes espanyols—aquells dels furs famosos!—demaneu la destrucció de l'Estatut de Catalunya. Primo de Rivera, el jove, ve a demanar el mateix. Un recent discurs seu de carrer pronunciat a Madrid, és qualificat, per «La Veu de Catalunya», de «discurs estrany». Nosaltres, tenint en compte els sentiments de l'orador, no sabem trobar-hi cap estranyesa. Si n'hi ha, cal advertir al diari regionalista que es prepari a veure, en la nova etapa política inaugurada, moltes estranyeses d'aquesta mena.

No tenen raó els qui diuen acusadorament, que aquests homes o aquells partits són els cupables de la pèrdua d'unes més o menys amples llibertats catalanes. L'hostilitat dels que demanen el cop anticonstitucional de l'anul·lació de l'Estatut no és motivada pels actes dels qui han governat la Generalitat restaurada, sinó pel sentiment unitari i anticatalà que duen en el moll dels ossos.

No ens fan pas una excessiva il·lusió els bocins d'Estatut que puguin conservar-se dins el règim actual. Mai no hem trobat suficients, en l'aspecte autonomista, la Constitució d'Espanya ni l'Estatut de Catalunya. Però sabem que, a dreta llei, ni l'una ni l'altre poden ésser esborrats ni mutilats. No trigarem gaire a saber com són pràcticament acompanyats, en aquest punt, els alts deures i les reiterades prometes de les institucions d'Espanya.

Mentrestant, sota el dolor dels dies tràgics, Catalunya se sent viure intensament. Pateix, recorda, estima i espera. També menysprea. Ni les veus de l'odi que esclaten novament, ni les eventuais esquinçades de lleis i codis, no canviaran els amors del nostre cor català, que aquests dies batega amb la gran força de l'emoció.

(de «La Humanitat»)

Els fets d'aquests dies a Olot

Dissabte l'atur fou absolut en la nostra ciutat. Els comerços tancaren a les onze del matí, exceptuant els de primera necessitat i assistència. Tampoc obriren els cafès i espectacles. Durant tot el dia no es registraren incidents de cap mena, excepte la crema de l'edició del setmanari carlí «La Tradició Catalana», que tingué lloc al mig de la Plaça de la República. Cap a les set es rebé l'ordre de distitució de la Comissió de Govern formada per elements de la Lliga i carlins. Es nomenà una Comissió gestora presidida pel nostre amic Ramon Aubert, el qual dirigí la paraula al poble des del balcó de l'Ajuntament.

Al saber-se que dintre poc el president de la Generalitat parlaria per mitjà de la ràdio al poble de Catalunya, des d'aleshores la multitud estigué pendent dels aparells, fins a sentir, per boca del President, la proclamació de l'Estat Català dintre la República Federal Espanyola. Foren issades les banderes a la Casa de la Ciutat amb visques i aplaudiments.

Durant tota la nit i la matinada del dia 7 tant els carrers com les societats polítiques es vegeren molt concorregudes, seguint amb emoció els fets que es desencapellaven a Barcelona. A les set del matí del diumenge, al saber-se la capitulació del Govern de la Generalitat, es feu novament càrrec de l'Ajuntament el Consell de Govern dretista, incautant-se la Guàrdia Civil de les armes dels sometents que custodiaven el Municipi.

La vaga continuà fins el dijous.

El mateix dia a la nit, la força pública feu desallotjar els cafès i obligava a la gent a retirar-se. Ha estat detingut el militant del B. O. i C. Pelegrí Serrat per amenaçar una camioneta, ocupada precisament per forces de la Guàrdia civil.